

Esperanto aŭ/kaj aliaj planlingvoj por konstati, kiuj el ili estas internaciaj kaj apartenantaj al la ĝenerala eŭropeca vortprovizo.

La invento de interreto kaj tuttera teksaĵo ne nur spronis la internacian uzon de la angla lingvo, sed, iom paradokse, ankaŭ inventadon de lingvoj. Miloj da novaj lingvoprojektoj aperas en interreto sub la nomo „conlangs“ (mallongigo por Constructed Languages), iuj proponataj kiel internaciaj lingvoj, iuj por celoj eksperimentaj, artaj, fikciaj, kiel lingvoj de mikronacioj aŭ komunumoj. Ekde 2007 ekzistas speciala organizaĵo por ili, Language Creation Society. Inter ties membroj troviĝas ne malmultaj lingvistoj kaj/aŭ profesoroj de la angla lingvo, kiuj science pritraktas conlangs (ĉapitro 16).

La lasta ĉapitro okupiĝas pri slava interlingvistiko, proponata kiel memstara subbranĉo. La slavoj posedas komunan literaturan interlingvon, slavonon, ekde la 9-a jarcento. Ĝi estis enkondukita kiel instrumento de kristanigo, poste uzata en literaturo, sciencoj, diplomatio, politiko kaj ĝis nun kiel oficiala liturgia lingvo. Slavono kaj la ideo de slava komuneco kaŭzis konstruon de centoj da lingvoprojektoj, publikigitaj ĝis la 20-a jc. Ne-surprize, la interreto donis novajn eblojn ankaŭ al slavaj interlingvistoj; aperis portaloj, revuoj, organizaĵoj, grupoj kaj projektoj, kiuj kunlaborigas milojn da homoj. La interreta projekto de la interslava lingvo Medžuslovjansky unuigas la ĝisnunajn proponojn.

La futuron de interlingvistiko mi vidas pozitive: krom esperantologio, kiu formas memstaran branĉon, kaj okupiĝo pri „klasikaj“ planlingvoj ekzistas ankoraŭ multaj interesaj kampoj por malkovri – ĉu reanalizante historiajn dokumentojn, ĉu sekvante la plej novan ondon de interret-apogata lingvokonstruado, ĉu observante la naskiĝon de novaj sciencaj specialigoj kaj subbranĉoj kiel slava interlingvistiko.

Paderborn, majo 2019

Věra Barandovská-Frank

Interretaj fontoj estis rekontrolataj
inter 2019-04-25. kaj 2019-05-07.